

RUDOLF MIŠIĆ

U Zagrebu nas je u utorak 14. 05. 1991. godine zauvijek napustio naš štovani i voljeni umirovljeni prof. dr. Rudolf Mišić. Njegovo plemenito srce prestalo je kucati. Uvijek je bio skroman i tih, a to je pokazao i u tom najtežem trenutku za svakoga čovjeka, kad je izrazio želju da mu na pogrebu budu prisutni samo članovi obitelji te uski krug prijatelja i kolega.

Prof. dr. Rudolf Mišić rođen je u Zagrebu 24. 3. 1915. godine. U njemu je pohađao osnovnu školu, gimnaziju i maturirao s odličnim uspjehom 1934. godine. Diplomirao je na Geodetskom i kulturnotehničkom odsjeku Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1941. godine.

Međutim, kuća znanja u Kačićevoj ulici gdje je diplomirao kao da ga je privela uz sebe odmah od prvih njegovih studentskih dana. Tako je odmah poslije rata, točnije 1946. god., postavljen za asistenta u Zavodu za mehaniku Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, te je održavao vježbe s nizom generacija studenata građevinarstva, geodezije i rudarstva. Svi ga se oni još i danas sjećaju i zahvalni su mu što im je s velikim žarom i voljom prenosio svoje neiscrpno znanje i veliko iskustvo.

Prva generacija studenata koji su upisali ime prof. Mišića u svoje indekse kao predavača iz predmeta Mehanika učinili su to još daleke 1955. godine. U njoj sam bio i ja. Tako se još danas s radošću sjećam kako je prof. Mišić ušao u predavaonicu broj 114 i kako smo ustali. Sjećam se njegove bujne kose i karakterističnog sijedog pramena. Njegova su predavanja bila odlična, a kao vrlo dobar pedagog uspijevaio nas je zainteresirati za svoj predmet. Svi smo mi dolazili na predavanja i vježbe i pored toga što nije bilo one obavezne: ako ne dođeš na predavanje, nećeš dobiti drugi potpis.

Na svim tehničkim fakultetima Mehanika je jedan od najtežih predmeta. Međutim, kod prof. Mišića, zahvaljujući tome što je bio odličan pedagog i predavač. Mehanika je izgledala interesantna, a i relativno lagana.

Habilitirao je 1958. godine na osnovi čega je izabran za docenta, 1969. godine bio je postavljen za izvanrednog profesora, a 1974. godine za redovnog profesora.

Osim Mehanike i Hidromehanike prof. Mišić je od 1965. godine predavao i Otpornost materijala na Kulturno-tehničkom usmjerenju Geodetskog fakulteta u Zagrebu. Za to usmjerenje borio se svim silama i znanjem, pa čak i onda kada su malodušni odustali. Nakon toga mogao je mirne savjesti reći da je za održavanje Kulturno-tehničkog usmjerenja učinio sve moguće da bi ono i dalje ostalo na Geodetskom fakultetu, gdje mu je i mjesto. Što to usmjerenje nije ostalo na Geodetskom fakultetu, to su bile, nazovimo ih tako »više sile«.

Znanstvenoistraživački rad prof. R. Mišića vrlo je značajan po doprinosu znanosti i originalnosti njegovih ideja. Iz popisa njegovih radova jasno se vide dva osnovna istraživanja, tj. dvije grupe radova:

1. iznalaženje novih originalnih metoda i novih interpretacija u već postojećoj znanstvenoj i tehničkoj materiji
2. kritički prilaz znanstvenoj materiji i traganje za novim znanstvenim istinama, kojima se ta materija proširuje.

Za navedenu prvu grupu najkarakterističniji je njegov habilitacijski rad, koji je obranio 1958. godine pod naslovom »Prostorni sustav sila interpretiran pomoću kotirane projekcije«. U njemu je na nov i originalan način grafičkim načinom interpretirao prostorne sustave sila, kako konkurentne, tako i nekonkurentne, što znači ne samo sile nego i momente i spregove sila, kao i operacije s njima. Originalnost je bila u tome što je sve te prostorne fenomene grafički interpretirao u jednoj ravnini.

Za drugu grupu radova najkarakterističnija je njegova disertacijska radnja, koju je obranio na Građevinskom fakultetu 1974. godine pod naslovom »Dimenzionalno neodređene strukture u mehanici i jedna postavka mogućnosti teorijskog rješavanja njegove neodređenosti«.

U toj drugoj grupi radova pristupio je dimenzionalnoj analizi sa sasvim druge pozicije. Nije ga interesirala samo metodologija rješavanja problema i zadataka, nego osnovne postavke na kojima se dimenzionalna analiza zasniva. Taj kritički pristup i istraživanja u tom smislu rezultirala su otkrićem jednog novog principa, kojim se uz već poznati princip dimenzionalne homogenosti proširuje teorijska osnova dimenzionalne analize i domena njezine primjene, koji je on nazvao »princip minimuma dimenzionalne disperzije«. Vrlo velika je šteta što svoje radove nije objavljivao na nekom od svjetskih jezika jer bi odjek na njih bio vrlo velik i izvan granica naše zemlje.

Na svim područjima društveno-političkog djelovanja prof. Mišić je bio vrlo aktivan. Bio je član Jugoslavenskog društva za mehaniku, Društva nastavnika Sveučilišta, Sindikata, a i član SK, ne iz osobnog interesa, već po svojem dubokom humanom uvjerenju. Njegov rad u organima upravljanja Fakulteta bio je također veoma zapažen. Bio je dekan Geodetskog fakulteta u dva mandata, predsjednik Savjeta, predstojnik Zavoda za kulturnu tehniku itd.

Svoju obitelj je volio i posvetio joj veliku pažnju. Bio je pažljiv suprug, nježni otac i blagi djed. Kad je govorio o svojoj unučici oči bi mu zablistale, isto kao i za još vrlo malog unučića, kako je on to rekao svojim toplim, nježnim i osjećajnim glasom.

Imao je velik hobi — svoju violinu. U njenom zvuku i harmoniji bi nalazio osobni mir i zadovoljstvo u trenucima odmora.

Prof. Mišić se uvijek ponašao kao pravi intelektualac, uvijek su mu materijalna dobra bila sekundarna, uvijek je nastojao postupati kako je bilo pravedno i borio se za istinu. Poziv nastavnika smatrao je uzvišenim i nastojao je da studenti što više nauče, a to je potvrdila i provedena studentska anketa.

Meni je postao uzor, a ako danas ili sutra dobijem asistenta, nastojat ću isto tako postupati kao što je on postupao duboko humano prema meni. Nastojat ću usaditi u njemu želju za znanstvenoistraživački rad, ali isto tako da i zavoli nastavnički dio obaveze i da nastoji biti prema studentima i mlađima pravedan i da se ponaša kao pravi intelektualac.

Ovom prigodom dužan sam zahvaliti pokojnom prof. Mišiću u ime gotovo 40 generacija studenata geodezije čiji je on bio asistent i profesor, u ime 10 generacija studenata građevinarstva čiji je on bio asistent, u ime 18 generacija studenata rudarstva čiji je on bio asistent i profesor, a isto tako i u svoje osobno.

Neka je vječna slava i hvala našem dragom i štovanom prof. dr. Rudolfu Mišiću.

Miljenko Solarić